РІК 1929. Жовтень. Ч. X.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

Ч. 5319. — В справі Празника св. Священомученика Йосафата.

Цегорічний Празник св. Священомученика Йосафата переноситься на неділю дня 1. грудня ц. р.

Перед Празником належить всюди відправити триднивницю згл. девятницю, ц. є. кождого дня відспівати молебен до св. Йосафата (деби було більше число вірних) з виставленням Найсв. Тайн, виголосити коротку проповідь і відспівати Суплікацію.

В сам день Празника ц. є. в неділю 1. грудня належить відправити торжественну Службу Божу в честь св. Священомученика Йосафата, а в належито приготованій науці піднести, які благодати спливали на нас через св. католицьку Церков та вказати на необхідну потребу кождого чоловіка належати до цеї св. Церкви. По Службі Божій належить відспівати »Тебе Бога хвалим« і уділити благословення Найсв. Тайнами.

В неділю перед празником належить заохотити вірних, щоб численно приступали до св. Тайн.

Ч. 5297. Сповідь і св. Причасте шкільної дітвори.

Пригадується ОО. Душпастирям, що по істнуючим приписам шкільна молодь має приступати три рази на протязі шкільного року спільно до св. Тайн Сповіди і св. Причастя. На ту ціль визначує школа три рази в році вільні від науки дні, запевнює дітворі учительську опіку і велить провадити її спільно до церкви на Службу Божу.

Обовязком совісти ОО. Душпастирів є підготовити дітей до гідного приняття св. Тайн та подбати, аби вона не менше як три рази до року до них приступила. Не вільно священикови під ніякою умовою у правильно функціонуючій школі зменшувати те число та позбавляти молоді душі одиноко успішного середника освячення, яким є св. Тайни.

Ч. 5320. Хто відповідає за відправу Служб Божих в парохії при її опорожненню?

За відправу Служб Божих фондаційних за час її опорожнення відповідає дотичний завідатель, чи він є місцевий, чи доїзджаючий.

Датки на „Петрів Гріш“.

Торки 3 зл., Вапівці 3·50, Малковичі 11·30, Тисова 20, Поріче ґрунт 4·07, Дубляни 10, Загутинь 10, Тирява волоська 11, Тустановичі 10, Черхава 7, Пакість 6, Заліска воля 7·10, Горянка 18, Всч. о. Добрянський Стефан 2, Маластів 19, Смереків 6·60, Мокротин 14·60, Карів 7, Розсохи 10·68, Опака 12, Довжнів 5, Тилич 16, Журавці 5, Яблінка вижна 5, Букова 5, Корналовичі 7, Добрачин 5, Міротин 12, Татари 11·30, Суровиця 10, Долини 2, Климківка-Лосє 5, Вс. о. Ортинський Ілярій 3, Вишатичі 7·50, Жуків 21·81, Барич 10·98, Стібно 12·18, Всч. о. Боровець Володимир 4, Топільниця 5, Боднарка 15·50, Камяна 5, Кінське 5, Загірє 8, Ростока велика 12, Тарнава добр. 19·40, Куличків 3, Близянка 3·17, Нагірці 2·40, Мокряни 3, Полнятичі 10, Карів 18·54, Залокоть 10, Чайковичі 11, Липовець 10, Цівків 7, Волчухи 5·50, Кривча 5, Ліско 11,

Карликів 10, Войткова 10, Махнів 10, Торчиновичі 3, Бобятин 5, Гуменець 5, Креців 6, Дахнів 30, Негрибка 22, Тенетиска 6·70, Тирава волоска 4, Волча нижна 11, Чуків 4, Пристань 6, Губичі 10, Сілець белзький 12, Білич дол. 1·35, Міжинець 13·06, Тростянець 24·50, Ждиня 5, Руда монастирська 12, Скоморохи 8, Прилбичі 4, Радванці 7, Грімно 5·25, Колодруби 10, Стрілки 5·15, Розсохач 10, Хишевичі 5, Хлиплі 10, Вільки мазовецькі 3, Колбаєвичі 15, Перемишль 20, Ванів 16, Городище 4, Гільче 12, Лубна 12, Райтаревичі 8, Поворозник 6, Конів 15, Коропуж 3, Ракова 5, Грушів 5, Лосинець 14, Смільник 10, Шумяч 6, Токарня 2, Кальниця 10, Болозва 9, Волошинова 5·50, Ліщава гірна 7·50, Ваневичі 15, Биків луч. 10, Боршевичі 5, Головсько 8·50, Волиця 16·50, Красна 5, Ільник 10, Вільшаниця 3, Турочки нижні 5, Махнів 5·60, Колоденце 6, Східниця 5, Лупків 1·75, Лімна бірч. 10·50, Лабова 20, Сосниця 12, Ніновичі 5, Кульчиці 10, Мацошин 12, Пяткова руська 10, Урож 4·20, Чертеж 18, Граб 6, Яворець 3·50, Розділє 10, Брусно 11, Кобло старе 5, Вяцковичі 6, Чирна 1·65, Щавне 5, Комарники 17·66, Ступниця 5, Боянець 14·20, Верезка 5, Зиндранова 9, Люблинець 25·69, Лютовиска 5, Ліски 8·90, Прислiп 7·50, Гребенці 5, Ульвівок 10, Новосілки гостинні 10, Тудорковичі 12·50, Монастирець 10.

ХРОНІКА.

Завідательства одержали:

Ч. 4642. о. Журавецький Володимир — Монастирець.
Ч. 4693. о. Федоришак Григорій — Плазів.

Сотрудництва одержали:

Ч. 4798. о. Масляник Франц — Волоща.

Померли:

о. Наклович Лев, сам. сотрудник в Сушиці риковій 9. жовтня 1929.

о. Брилинський Іван, парох в Пискоровичах 22. жовтня 1929.

Душі їх поручається молитвам Всеч. Духовенства.

З гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишіль, дня 15. жовтня 1929.

о. Микола Грицеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епп.

II. ЧАСТЬ.

Почитання св. Йосифа.

Коли пшеничний лан стріляє в колос зявляєсь між пшеницею синьоокий блават та червоний мак. Рільник-реаліст не бачить у тих квітках нічого більше як непотрібну хопту а віруюча, поетично-настроєна душа милий додаток плодовитої землі, ба навіть далеких рідних і знакомих Пресв. Евхаристії, що єї заготовляють з благородної пшениці. Те саме діється у св. Католицькій Церкві. Тут родиться не лиш конечний насушний хліб духовного життя, св. віра і Тайни, але також милі цьвітки набоженств, що немов прозябають з плодючої землі св. віри. Св. Дух будить їх у свій час на збудовання вірних а св. Католицька Церква плекає їх як середники спасення та докази власної живучости. З набоженством до св. Йосифа не инакше. З року на рік підноситься воно, кріпшає, позискує людські серця, ба навіть здобуло собі уже свій місяць.

Чомуж ми маємо спеціяльно молитися о поширеннє культу св. Йосифа?

Св. Йосиф це кормитель, охорона і голова Пресв. Родини має не лише приватне але і загальне значіння. Се був перший завязок св. Церкви. В сій родині клались основи і приготовлялось спасеннє світа. Все що зробив св. Йосиф для Пресв. Родини, зробив для Церкви і для нас. Життя Святого було одним пасмом великих і важних услуг для Божого Сина. Він був опікуном Ісуса тоді і остав ним для далі живучого у св. Церкві Христа а тим самим для нас. Відколи св. Отець Пій IX відав торжественно св. Церкву під опіку св. Йосифа, від тоді іде до красшого. Бо хоч папи були у неволі, їх авторитет не впав а противно зискав на силі. Міліони сердець почало тим горячіше бити для голови християнства чим більш грізні удари сипались на Церкву. Якась невидима опікунча рука завсе відбиває ворожі филі, що грозять розбиттям Христового корабля. Це тасама рука що вратувала життя Дитині Ісусови перед мечем Ірода. Св. Йосиф Обручник

це відбитка св. Йосифа Єгипетського, який сказав своїм заляканим братам, що се Господь післав його в Єгипет, щоби забезпечив їм поживу і ратунок. Нам священикам слід вдивлятись і іти дорогою праці, трудів і терпінь св. Йосифа, щоби запевнити вірним ратунок св. кат. віри.

Другою причиною, задля котрої почитаємо св. Йосифа се його святість. Яку повноту мудрости, чесноти і святости належить приписати св. Йосифови, коли Провидіннє вибрало його на голову Пресв. Родини! Справджуються на нім слова, сказані фараоном до Єгипет. Йосифа: »Єгда обрящем человіка сицеваго, іже імат Духа Божія в себі? Ність человіка мудрійша і смисленнійша паче тебе!« Бути настоятелем самого Бога се щось більше, як бути заступником фараона Єгипту.

Св. Йосиф був мужем по серцю Божому, в якім св. Дух мешкав в цілій повноті. Коли приказувати другим, робить добрих людий покірними, то як покірним мусів бути св. Йосиф, який приказував самому Богу! Як був він підданий Божій волі! На один Божий знак кидає вітчину і спішить у чужий край, між людей, яких мови ні обичаїв не знає а які палають ненавистю до жидів. Пускатись у далекий край, з ніжною матірю і дитиною через безлюдні пустині, куди Ізраїль колись 40 літ блукав, чи не значило се виставляти себе і Дитя на загибіль? Чиж Боже Провидіннє не мало инших засобів, щоби захоронити Дитя перед мечем Ірода? А коли вже тікати, то чого до Єгипту? Чи не ліпше до землі трох царів? А однак Йосиф не ставить тих замітів, тільки мовчки здаєсь на Божу волю і »нощію отіде во Єгипет«.

Як чистий мусів бути сей муж, якого не ангельська рука з престола Єгови очистила огнем як Ісаію пророка, але якого освячував всегдашнмй вид і обнимання самої Чистоти — Бога живого.

Св. Йосиф це взір взнеслого і тяжкого покликання.

Усе життя мав він старатись і дбати о других. Сам мав остати чимсь побічним, знарядом, що його відкидають, коли уже сповнив своє призначеннє. Апостоли мали за завданнє проповідати усім Христа як Бога, а св. Йосиф радше мусів Божество Ісуса закривати до якогось часу. Він мав приготовити діло, невтомно працювати але так, щоби не коштувати плоду власної праці. Це велике

і взнесле покликаннє але повне самовідречення, прикре і тяжке для людської природи. Кому з нас судився такий хрест покликання, сей най гляне на св. Йосифа.

Св. Йосиф це найкрасший взірець для життя і праці священика.

Контемплятивне життя лучить він пречудно з активним. Позістає в зносинах з людьми, відається тихій, буденній праці а рівночасно плекає внутрішне життя, маючи заєдно лице Бога перед собою не відвертаючи від него ні думки, ні серця. Він є настоятель і слуга в одній особі. Тут він зразком до наслідування для нас, чи то коли виступаємо як душпастирі і настоятелі парохій, чи як карно підчинені свойому епископови.

Життя св. Йосифа було повне несподіванок і прикрих досвідів, внутрішних і зовнішних хрестів. Від Вифлеємських ясел починаючи усюди тягнеться за Божою Дитиною слід хреста і терневого вінця. А він св. Опікун усе те відчував, переживав на собі.

За своє праведне життя святости, за сповненнє вказівок Провидіння діждався св. Йосиф завидної смерти. Після передання склонив голову на грудь прибраного Сина і так завінчав святе життя, відаючи чисту душу Богу. Тому і почитається як покровитель доброї смерти.

Гр.

З життя міжнародних, христіянських, робітничих орґанізацій.

Коли в нас виступить хто як речник робітництва з критикою теперішної капіталістичної господарки, ми привикли на него глядіти як на соціяліста чи комуніста. Такий погляд серед нашої суспільности оправданий о стільки, що у нас робітничі та професийні орґанізації майже без виїмку находяться в руках правовірних поклонників Маркса від радикалів до комуністів включно. Інакше діється на заході. Соціяліст чи комуніст а речник бажань робітників давно перестали бути синонімами. Нині ми є свідками, як на заході розвиваються і кріпшають робітничі орґанізації

і професійні союзи оперті на християнському світогляді, яких метою не на словах а на ділі є поправа долі працюючих.

Інтересно буде пізнати дещо з історії цього міжнародного христ. робітничого руху. Початок його датується від 29. липня 1900. р., коли професійні організації християнських робітників текстильного промислу в Бельгії, Німеччини та Голяндії відбувають першу конференцію в Aix-la Chapelle з метою утворити власну світову організацію проти другого соціялістичного інтернаціоналу. Однак конференція не осягнула тим разом бажаного успіху.

У 1903. р. відбувся в Брюсселі міжнародний конгрес працюючих, в якому взяв участь париський союз торгових і промислових працівників. Тут прийшло до зудару між соціялістами і католиками, які виступили рішучо підчеркуючи свій католицький світогляд. З того часу христ. робітники стремлять постійно до утворення власної світової організації. В тій цілі скликують вони міжнародний зїзд до Ціріху у 1918. р., на якому покликано до життя Міжнародний Секретаріят та Міжнародну Комісію.

Після великої війни соціялістичний інтернаціонал кинувся до організаційної праці серед робітництва з великим розмахом і запевнив собі найбільший вплив у Міжнароднім Бюрі праці, що його утворено трактатом у Версайлю. У 1921. р. осягнув соц. інтернаціонал найбільшу силу виказуючи 26,470.000 членів. Разом зі зростом власної сили почав він виявляти сильну ворожнечу у відношенні до християнського, робітничого руху.

Рівночасно оживають також християнські організації. В березні 1919. р. сходяться в Парижі відпоручники християнських, професійних організацій Бельгії, Швайцарії, Голяндії, Польщі, Італії, Еспанії і Франції, щоби покликати до життя власну світову організацію. В тім самім часі відбувся зїзд християнських, робітничих союзів з Німеччини, Австрії і німецької Швайцарії, який увійшов в порозуміння зі зїздом у Парижі. В лютім 1920. делеґати Німеччини, Франції, Бельгії і Голяндії пертрактують вже спільно в Ротердамі і рішають скликати конґрес до Гаґи. Конґрес відбувся в червні тогож року при співучасти відпоручників християнських проф. союзів з держав: Бельгії, Франції, Голяндії, Швейцарії, Чехословаччини, Еспанії, Німеччини, Угорщини й Австрії репрезентуючи разом довол. показне

число бо три міліон членів. Тут рішено оконечно покликати до життя Міжнародну Конфедерацію християнських, професійних Союзів й означено в загальних начерках єї організаційну структуру опираючи її на федераційних основах. Повний статут для Конфедерації опрацьовано щойно на слідуючім конґресі в Інсбруці при участи 163. делеґатів від 12. народів. Третий з черги конґрес відбувся 1925. р. в Люцерні, який надав орґанізації більше викінчений характер. Таким чином повстав т. зв. християнський або білий робітничий інтернаціонал.

Програма Міжнародної Конфедерації відповідає наскрізь духови католицької етики. Це своє становиско заявляє вона рішучо сейчас у першій точці, що »спирається на науці й етиці християнській«, що »вважає їх основою, на якій належить оперти суспільно-економічний устрій«. Цей християнський інтернаціонал виповідає борбу обом ворожим суспільним доктринам: ліберально-капіталістичній та соціялістичній. Першій тому, що проголошуючи необмежену свободу доводить до того, що сильнійші економічно безпощадно руйнують слабших, спроваджують зубожіння широких, працюючих мас а вслід за тим загальне невдоволення. Другій за те, що голосить боротьбу кляс, яка є „суперечна з основами християнської справедливости й любови“. Християнське зорґанізоване робітництво признає приватну власність за одну з основ суспільного ладу з тим застереженнєм, що на ній тяжать важкі обовязки суспільні. Арт. II. програми голосить: »Конфедерація стверджує, що теперішний суспільно-економічний лад у своїх основних точках є суперечний з духом християнства« а дальші точки програми подають подрібний плян суспільної перебудови. Вона стремить до заведення корпораційного ладу в суспільности, який одинокий може справедливо розвязати проблєму відношення праці і капіталу, признає деяку потребу інтервенції держави в суспільно-економічнім життю й забезпечує консументови деякий вплив на хід господарського життя. Підчас коли соціялісти-марксісти опираючись на теорії „надвартости“ знехочують робітника до праці, то ідеольоґи християнської суспільно-робітничої системи проголосили працю як обовязок особистий, родинний і суспільний. В ціли поправи долі працюючих домагаються вони участи робітників в зисках, 8 годинного дня праці,

обмеження праці в неділі і дні святочні а праці нічної до необхідного мінімум, охорони жінок і дітей при праці, бюра фахової поради і суспільного убезпечення.

Вправді програма праці М. К. зістала начеркнена лише загально, однак по середниках можемо пізнати близше її конкретні цілі. А її політичні засоби такі: 1) удержуваннє міжнародного бюра, 2) скликуваннє міжнародних конґресів, 3) збираннє матеріялів дотично стану робітничої верстви і професійних орґанізацій в поодиноких краях, 4) унормованнє еміґрації та іміґрації згідно з професійними інтересами робітників, 5) співпраця при заключуванню умов між професійними ґрупами поодиноких країв, 6) инші чесні засоби, які будь прямо будь посередно ведуть до наміченої цілі.

Міжнародна Конфедерація християнських Професійних Союзів збудована на принципі федералістичнім. Членом може бути хиба професійна орґанізація краєва, оперта на християнські засади етичні, яка принимає висше подану програму. Статут передбачує в засаді тілько одну краєву (державну) орґанізацію однак в практиці з огляду на окремішність релігійну (як прим. протестантів і католиків) в поодиноких краях може їх бути більше. Нині нилежить до Міжнародної Конфедерації 14. краєвих федерацій, що репрезентують 12 держав і 2,500.000 членів (з чого на саму Німеччину припадає висше 700.000 членів).

Міжнародна Конфедерація веде акцію на конґресах і з помічю бюра. Конгреси скликується нормально що три роки. Їх завданнєм є розглянути звіт з діяльности М. К., міжнародню ситуацію, вибрати нових членів Бюра на місце уступаючих і подати директиви дальшої праці. У конґресах беруть участь відпоручники поодиноких федерацій та члени Бюра. Число відпоручників полишається до волі кождої краєвої федерації, бо вона виключно поносить кошти їх приїзду та удержання. За те при голосованні примінено засаду, що перші стотисячів членів оплачених у федерації дають право до одного голосу, від сто до пятьсот тисяч — до двох голосів, від пятьсот тисяч до міліона — до трох голосів; за кождих пятьсот тисяч повисше міліона прислугує всего один голос. Так здійснено засаду рівности поодиноких, краєвих орґанізацій на міжнароднім терені виминаючи заразом небезпеку майоризовання орґанізацій слабших сильнійшими.

В склад Бюра конфедерації входить девять членів, вибираних конґресом на протяг шести літ з посеред кандидатів, предложених поодинокими краєвими орґанізаціями. Половина з них уступає що три роки. О скільки конґрес не вибере ніякої представниці жіночих союзів, тоді Бюро має право кооптувати собі дві представниці жіночих орґанізацій. Бюро має таких урядовців: презеса, містопрезеса, секретарів, скарбників та асесорів. Засідання відбуваються після потреби. Бюро видає місячний бюлетен на мовах французькій, голяндській і німецькій. Кождочасний конґрес прелімінує буджет і розкладає рівномірно на поодинокі орґанізації суму вплат. Рішеннєм конґресу в Люцерні з 1925 р. має кожда федерація платити річно від тисячки членів 42. годинний пересічний заробіток.

М. К. протиставила сміло ідеольоґії соціялістично-комуністичній програму власну, оперту на засадах Христової Науки, доказуючи в практиці, що поправа робітничої долі та усуненнє соціяльної несправедливости є можливе тільки на дорозі христіянської любови. Впливи М. К. на міжнароднім терені зростають з дня на день. 1926. р. покликала Рада Ліґи Націй секретаря бельґійських Христіянських Професійних Союзів як члена комітету, якого ціллю було підготовити міжнародну конференцію економічну, а в р. 1927. увійшов в склад дорадчого комітету господарського ґенеральний секретар М. К. п. Serrarens. У Міжнароднім Бюрі Праці христіянські орґанізації посідають кількох репрезентантів а секретар тогож Бюра соціяліст Альберт Thomas висловив признаннє для христіянських робітничих орґанізацій. Таким чином на міжнародній арені в Женеві виступає побіч червоного соціялістичного Інтернаціоналу Амстердамського Утрехтська або біла Міжнародна Орґанізація.

Західні католики кладуть під теперішну хвилю дуже велику вагу на твореннє христіянських професійних і робітничих орґанізацій. Проф. Союзи в Голяндії обходили недавно 25. річницю свойого істнования. З тої нагоди виголосив епископ з Гарлєм знаменну промову, в якій підчеркує що професійні орґанізації се найважнійший рух наших часів. »Повторюю завсіди, що робітники і працедавці мають суспільний обовязок орґанізуватися. Це чудовий і величній обяв, що релігійне життя католицької Го-

ляндії розвивається з таким добрим вислідом.... Ми є суспільні єства. Тому совісне виконуваннє тільки власних обовязків релігійних не вистарчає; нині, де великанські армії загрожують нашим суспільностям намагаючись їх зі собою поріжнити, маємо обовязок сповняти наші обовязки суспільні, а се зможемо сповнити тільки вступаючи до суспільних орґанізацій се є професийних союзів. Через суспільні орґанізації будемо мати вплив на розвій цілої суспільности... Підпираннє матеріяльного добробуту вповні відповідає Божій волі і годиться з католицьким світоглядом. Бог дав нам душу і тіло; по Божій волі треба нам дбати о одно й друге. Дбайливість о поправу матеріяльного стану не має нічого спільного з матеріялізмом. Матеріялістом є той, хто перше всього шукає матеріяльного добра зі шкодою для справ релігійних«.

Як ілюстрація для суспільної діяльности голяндських католиків може послужити їхня праця на протязі короткого часу в окрузі Лімбурґа. Лімбурґ це одна з нечисленних, католицьких провінцій Голяндії з високо розвиненим промислом. Живе там приблизно 300.000 людей. Округ цей завдяки промислови розвивається в незвичайно скорім темпі. В 1913 р. було в ньому 10.000 робітників копальняних а сьогодні числять їх на 34.000. Продукція вугля піднеслася в тім часі з двох міліонів на десять міліонів тон. Беручи на увагу нинішні обставини і духа часу ціла ця робітнича округа повиннаби як инші подібні округи у Франції і Бельгії стати доменою соціялізму. І так воно було якийсь час до війни. Але згодом завдяки доцільний праці католицьких професийних союзів соціялісти втратили всякі впливи. Орґанізація союзів незвичайно сильна і метка. При кождій копальні повстає сейчас новий осідок орґанізації а в слід за ним церква, школа, народний дім і т. п. На протязі кількох років католицькі робітничі союзи збудували довкруги Heerlem около 6.000 помешкань.

Як у кождому великому ділі так і тут ініціятиву і розвій орґанізації приписати належить в заслугу одиниці. Є нею бувший професор з Америки Mgr. Dr. Poels, про котрого німецький посол до парляменту і славний, католицький діяч Йосиф Joes так висказується: »...Це людина широкого світогляду і незломної волі, герой і муж довіря народу в найліпшим значінню слова. Він підготовив ґрунт під всесвітну, католицьку, робітничу орґанізацію«.

З КАТОЛИЦЬКОГО СВІТА.

Св. Отець о праці. — В травні б. р. приняв св. Отець паломництво французьких робітників, до котрих сказав слідуючі знаменні слова:

»...Маємо ще иншу причину радіти видом величавого паломництва, що ось тут зібралось перед нашими очима. Ви репрезентуєте Францію праці — праці, котру розумієте і виконуєте. Вид праці сповняв завсіди Наше серце дуже милим вражіннєм. Відчували Ми те вражіннє, коли кілька днів тому три тисячі металюрґічних робітників з безпосередного окруження Риму прибули до нас в паломництві так як в часі святого року тисячі і десятки тисяч робітничих путників прибували до Риму шукати освячення душ.

Так праця дає нам завсіди шляхотлий вид і за кождим разом, коли її обсервуємо не можемо не дати вислову Нашої симпатії до неї і до працівників. Колиж стає перед нами праця така, яку ви понимаєте і виконуєте, праця понята і практикована в найчистійшім і найглибшім дусі християнства, тоді серце Наше сповняєсь справді обильною радістю. Тоді не можемо здержатись від слів: »Честь для праці, яка оправдує життя і яка достарчає засобів на удержаннє, яка дає душі вдоволеннє і найшляхотнійшу радість. Честь для праці, яка є рівночасно Богом установленою експіяцію за гріхи людства та збірною синтетичною практикою найвисших чеснот. Слава праці, яка ушляхотнює життя людини а ще більше життя християнина! Слава праці, яку вшанував, вивисшив і полюбив Божественний Спаситель, Божий Син, котрий майже ціле життя присвятив праці та вчинив з неї один із наймогутнійших середників нашого, загального Відкуплення! Слава праці!«

Церква, ця велика Мати усіх, ця незрівнана Учителька людий... учить нас справедливо цінити працю і бачити в ній орудник для морального піднесення і освячення.

Працюйте, Дорогі Сини і дорогі Доньки, але без всякого сумніву і без усякої боязни; відайтесь з довірєм цій Матері, Учительці і Вихователькці, якою є Церква. Вона заборонить вашим душам прибігати до цеї страшної фільософії, яка суспільні квестії, ці суто людські питання, ба-

жалаби розвязати в такий нелюдський спосіб се є шляхом твердої і гострої конкуренції через жахливу борбу о життя, через брутальний добір і ще більш брутальне усуваннє слабих сильними. Ні! Такі доктрини не знайдуть тут ні найменшого потурання, не менше як ті, що бажалиби одиницю знищити для збірні, підчас коли все повинно служити піднесенню кождої поодинокої душі, підчас коли наш Спаситель бажає спасти усі душі, бо дає за кожду з них свою Кров, жертвує і готовить усі скарби духового життя«.

Хто є світським апостолом? На перших прилюдних зборах цьогорічного конґресу німецьких католиків у Фриբурґу промовляв націон. радник Йосиф Шеррер на тему: »Праця світських осіб в Церкві«. Реферат подає богато цінних вказівок для католицьких діячів та прикмет, якими вони повинні визначатися.

»Світським апостолом є той, хто у тихій праці дбає о власне освяченнє. Без власної реформи і поправи одиниць нема бесіди про поправу відносин в державі і суспільности. Світським апостолом є той, хто релігійну і суспільну готсвість до жертви і терпіння стараєсь позискати з молитви як рівнож з животною і найбільш внутрішного зєдинення з Христом у Пресв. Евхаристії. Світським апостолом є той, що поважно числиться зі заповіддю »Люби свойого ближнього, як себе самого«. Світський апостол це той, хто в практичнім життю високо цінить католицькі ідеали і життєві засади, їх боронить і примінює в чин. Апостольська діяльність це боротьба о свободу і необмежену можвість праці для Церкви, єї органів та інституцій в публичнім життю. Апостольська діяльність се незахитана і пильна дбайливість о родинне життя, честь для таїнственної гідности і нерозривности подружжа і родичів, виховання дітий в католицькім дусі. Апостольський дух домагається того, щоби людина у ділянці економічно-суспільній була осередком і підметом, щоби єї працю справедливо оцінювано і винагороджувано не тільки з точки погляду економічної але рівнож моральної і суспільної. Цей дух домагається оборони загрожених прав людини, справедливости і любови у заробітковій праці і такої участи всіх у земних добрах, яка відповідає справедливости до апостольської діяльности

належить рівнож свідоме ціли підпирання преси шляхом співпраці, матеріяльної допомоги і пропаґанди«.

Католицька акція а реколекції. Управитель віденського секретаріяту для реколекцій, о. Енґельгардт доказує у „Wiener Kirchenblatt", як тісно лучиться Католицька Акція з реколекціями. Католицька Акція з реколекціями. Католицька Акція вимагає щирого христіянського духа; тільки той, котрого наповняє ласка, може вдаватися в борбу о душі для Бога. Ніякий инший середник не влекшує так осягнення правдивого релігійного життя, як реколекції. Вони повчають нас про правдиве відношення до Бога. Катол. Акція терпить на тім, що працюючі в ній одиниці дуже часто не Бога шукають а себе самих; духовні вправи ставлять нам виразно перед очі властиву ціль життя. Катол. акція жадає натуги всіх сил, що ними розпоряджує христіянин. А зрозуміннє цеї натуги сил дають як раз реколекції. Найціннійшим наслідком добре відправлених реколекцій є скріплена любов Бога і ближнього, яка прямо приневолює людину до праці в Католицькій Акції.

Про суть Католицької Акції.

О. А. Шмід помістив в одній з німецьких ґазет кілька влучних завваг про суть Католицької Акції. »Діяльністю й організацією — пише о. Ш. — не богато можна прислужитись Католицькій Акції. Памятаймо слова кардинала Фавльгабера о подіях в часі евхаристійного конґресу в Чікаґо. Треба нам закинути погляд, що достосованняся до новочасної культури й пропаґанда серед мас, ведена найновішими технічними засобами, є неначе чимсь суттєвим для обнови христіянського духа. Усі католицькі зїзди та евхарист. конґреси не принесуть ніякої користи, як що між нами не повстануть апостоли чину, духовні й світські які не лише будуть голосити католицизм але самі будуть його переживати враз з усіми його концеквенціями, що виливають з правдивої приналежности до учнів Христа. Це є істотне значіння Католицької Акції Пія XI, якої завданнєм є будити нового духа чину а не творити нові орґанізації.

Ми католики не боїмось, щоби Церква Христова не заломилася по причині гиперцивілізації, хочби її зовнішна орґанізація улягла захорінню або зміні. Хочби навіть за-

хідна культура потерпіла упадок, то й так обітниця Христа запевнить Церкві вічне тревання, а хліб життя можливо навіть дорогою катакомб проникне до нової культури. Не кожций член Церкви посідає запевненнє, що буде врато-ваний з катаклізму культури. Можлива річ, що в недалекім будучім будемо переживати дальші масові відірвання від Церкви. Ні організаційна праця ні масова пропаганда по найновійшим зразкам не запобіжать лихові а зробить се одиноко обнова людської душі в католицькім дусі, шляхом католицького чину через відповідно поняту «Католицьку Акцію«.

ОГОЛОШЕННЯ.

Образи св. свмч. Йосафата. Щоби поширити культ св. Йосафата між нашим народом, видали Перемиські ОО. Василіяни з нагоди тристалітної річниці Його смерти гарні, кольорові образи.

Ті образи розіслано по всіх церквах Галичини, так що нині відай нема церкви, де не булоби образу св. Йосафата.

На жаль однак по приватних хатах між нашими вірними того образу ще майже нігде нема.

Всечесні Отці читали в пресі, як пр. Чехи дбають про культ свого святого Вячеслава, а Поляки про культ блаж. Боболі.

Від них учитися нам, як маємо собі дорожити своїм Святим, якого нам дало Боже Провидіння.

І тому ми повинні подбати, щоби принайменше образ того нашого святого був у кождій нашій хаті.

Тепер, коли-то по наших церквах будуть відправлятися набоженства в честь св. Йосафата, є найліпша нагода заохотити вірних, щоби собі спровадили ті так гарні образи.

Самі люди ледви чи будуть уміти до того забратися. Треба, щоби Всеч. Отці самі тим зайнялися.

Ті образи найліпше замовляти впрост від ОО. Василіян, Перемишль (Засанє) — по 3 зл. за один образ.

Принагідно проситься Всеч. Отців, щоби переглянули свої книги, чи вже вирівнали довг за образи отримані в 1925 р., бо, много образів іще до нині не заплачено.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишлі.